

KÖZÉPPONTBAN

Az ígéret szerint...

Pásztor István: Ha rákényszerülünk, mindenképp az Alkotmánybírósághoz fordulunk a vagyon-visszaszármaztatási törvény ügyében

A vagyon-visszaszármaztatási törvény kollektív bűnösség elvét is fenntartó rendelkezése miatt, melynek értelmében egyetlen olyan személy sem jogosult a kárpótlásra, aki a megszálló erők soraiban harcolt a második világháború alatt, függetlenül bűnösségétől, vagy attól, hogy kényszerítették-e a hadba vonulásra, **Pásztor István**, a Vajdasági Magyar Szövetség elnöke levelet intézett Boris Tadić államfőhöz, melyben a törvény aláírásának elutasítására, s a jogszabály parlamenthez való visszaküldésére kéri. A pártelnököt az események elképzelhető kimeneteléről kérdeztük.

■ **Érkezett-e már bármilyen reakció az elnök kabinetjéből?**

– Semmilyen reakció sem érkezett, tudomásom szerint az elnök alkotmányos mozgástere tizenöt napig terjed, ami egy-egy új jogszabály aláírását illeti. Általában persze nem szokott ennyi időt igénybe venni a törvények kihirdetése. Mindenesetre jelenleg bőven ezen a határidőn belül vagyunk, s nincsen tudomásom arról, hogy bármilyen lépés történt volna ez ügyben.

■ **A Tadićhoz intézett levele kapcsán tulajdonképpen milyen válasza szármait? Arra, hogy megbeszélésre hívja önt az elnök, vagy arra, hogy intézkedik, és visszautalja a törvényt a képviselőháznak?**

Pásztor: Egyetlenegy nemzetet sem lehet kollektív módon bűnössé nyilvánítani

– Csupán arra számítok, ami a köztársasági elnök alkotmányos lehetősége. Az egyik lehetséges lépés az, hogy aláírja a törvényt hatályba léptető rendeletet, a másik pedig az, hogy visszaküldi a vagyon-visszaszármaztatási törvényt a parlamentnek újragondolásra. Természetesen, a második lehetőséget tartom jó megoldásnak ebben az esetben, vagyis azt, hogy az elnök tartsa magát minapi kijelentéséhez: azt nyilatkozta, nem ír alá egyetlen alkotmányellenes törvényt sem. Ennek az ígéretének a tükrében én azt várom, hogy vissza fogja a jogszabályt utalni a parlamentnek újratárgyalásra és módosításra.

■ **Amennyiben most, ezekkel az eszközökkel, nem sikerülne megoldani a problémát, milyen további lépéseket tart elképzelhetőnek a törvény módosítása érdekében?**

– Úgy gondolom, létezik még egy lehetőség, ez pedig az ominózus rendeletnek az Alkotmánybíróság előtti megtámadása. Amennyiben rákényszerülünk, ezt a lépést is mindenképp meg fogjuk lépni. Persze ez azt jelentené, hogy egy meglehetősen hosszú folyamat venné kezdetét – ebben az esetben a törvény ugyanis már hatályba lépne, s nem kerülhetne vissza a parlament elé. Ez a jogi eszköz azonban kétségkívül a rendelkezésünkre áll, s biztosan élni is fogunk vele, ha muszáj lesz. Még mindig reménykedünk azonban abban, hogy nem kell majd ehhez az eszközhöz folyamodnunk. Meggyőződésem, hogy ha Szerbia uniós tagállam akar lenni, akkor ezzel a problémával is szembesülnie kell, s meg is kell oldania. Többek között erről is szól a magyar külügyminisztérium államtitkárának legutóbbi nyilatkozata, vagyis hogy ez a rendelkezés nemcsak számunkra elfogadhatatlan, hanem szembemegy egy olyan értékrenddel is, mely az Európai Unió alapját jelenti.

■ **El lehetne-e érni valamit nemzetközi terepen ennek a kérdésnek az ügyében?**

– A kérdés voltaképp már régen nemzetközi terepen van, s ahogyan eddig ott tartottuk, úgy ezután is ott fogjuk tartani. Az, aki az unió tagjelöltségéért harcol, akarva-akaratlanul a nemzetközi porondon pozicionálja önmagát. Ez vonatkozik Szerbiára is. Minden, ami Szerbiában történik, nem csupán belügy, hanem nemzetközi ügy is.

■ **Véleménye szerint mennyire érti, vagy mennyire akarja megérteni a szerb közvélemény a vagyon-visszaszármaztatási törvénnyel kapcsolatos probléma lényegét? Sorra olyan kijelentéseket olvashatunk, melyek röviden annyit közölnek: minden fasiszta oldalán harcoló bűnösnek felelnie kell a tetteiért. A törvény problémája viszont nem ez...**

– Ezek a kijelentések valóban köszönőviszonyban sincsenek a valódi problémával. Nagy mellébeszélés, belterjes versengés zajlik most, amelynek a téje meghatározni: ki a nagyobb európeér, s ki a nagyobb antifasiszta. Csak hogy ez a történet egész másról szól, arról, hogy egyetlenegy nemzetet sem lehet kollektív módon bűnössé nyilvánítani. Az, aki bűnt követett el, részesüljön az öt megillető büntetésben. De nem közösségi módon, hanem egyénileg. Ez az az alapelv, ami ezzel a jogszabállyal sérül. Annak a módnak, ahogyan a VSZL vagy az LDP habzó szájjal ezt a történetet kezelte, azt gondolom, mindenkire kijózanító hatással kellene lennie.

■ VIRÁG Árpád